

РЕШЕНИЕ

№ 1760

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12372** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба Д. К. Б., чрез адвокат Г. срещу заповед № 561230 от 30.09.2019 г. на младши автоконтрольор в сектор 2 на отдел „Пътна Полиция” – СДВР, с която на оспорващия на основание чл. 171, т. 1, б. „д” от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена принудителна административна мярка /ПAM/ - отнемане на свидетелството за управление на МПС.

В жалбата, от съда се иска да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при липсата на материално-правни предпоставки и съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че не са налице фактическите обстоятелства, които биха дали възможност на административния орган да упражни законовите си правомощия. Оспорващият инвокира доводи за това, че наказателното постановление, по което се сочи, че не е заплатена наложеното административно наказание „глоба”, не му е връчено по предвидения в закона ред и следователно не е влязло в сила.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – младши автоконтрольор в сектор 2 на отдел „Пътна Полиция” – СДВР И. П. се явява лично и оспорва жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на ответника и се запозна с

приетите по делото доказателства, намира за установено следното:

Между страните не се спори, че Д. К. Б. притежава свидетелство за управление на МПС №[ЕИК].

В процесната заповед е посочено, че срещу оспорващият е издадено наказателно постановление № 18-4332-024732, връчено на 02.05.2019 г., влязло в сила на 10.05.2019 г., като наложеното административно наказание „глоба” с посоченото НП не е заплатено от Б..

Към преписката е приложена компютърна разпечатка, без подпис и печат на съставилото я длъжностно лице, касаеща извършените от оспорващия нарушения по ЗДвП.

Видно от Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г., Министърът на Вътрешните Работи е определил структурите в МВР, между които и СДВР, да осъществяват контрол по ЗДвП.

Със заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. Директорът на СДВР е определил длъжностните лица – държавни служители от отдел „Пътна полиция” – СДВР да налагат принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, б. „а” и „б” от ЗДвП.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на Б. на 30.09.2019 г., видно от саморъчно положения подпис, върху приложения по дело екземпляр. По преписката няма данни, за датата, на която жалбата е била подадена до АССГ, поради което следва да се приеме, че това е станало в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на заповедта – срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „д” от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане – до заплащане на дължимата глоба.

В разглеждания казус административният орган е посочил в процесната заповед, че срещу оспорващия е издадено наказателно постановление № 18-4332-024732, връчено на 02.05.2019 г., влязло в сила на 10.05.2019 г., като наложеното административно наказание „глоба” с посоченото НП не е заплатено от Б..

Самото постановление не е приложено по преписката, което лишава съда от възможността да провери, дали са налице материално-правните предпоставки за издаване на оспорения акт.

Анализът на изложеното води до извода, че административният орган не е подкрепил волеизявлението си с конкретни факти, което на практика не му дава възможност да постанови властническото си волеизявление. Липсата на данни за надлежно връчване на посоченото НП и съответно за влизането му сила, лишава административният акт от критериите, очертаващи законовия му статут. Тези изисквания са регламентирани в

разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като неизпълнението им съставлява основание за отмяна.

За пълнота и в подкрепа на направените изводи следва да се отбележи, че поканата за заплащане на наложеното административно наказание „глоба”, е връчена на Б. едва на 30.09.2019 г., т.е. от датата на издаване на процесната заповед, тече и посочения в поканата 14-дневен срок за доброволно плащане на глобата.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен.

Предвид на факта, че оспорващият не е поискал присъждане на разноски, на същия не се дължат такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. К. Б. заповед № 561230 от 30.09.2019 г. на младши автоконтрольор в сектор 2 на отдел „Пътна Полиция” – СДВР, с която на оспорващия на основание чл. 171, т. 1, б. „д” от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - отнемане на свидетелството за управление на МПС.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Административен Съдия: